

רפי גינת:

„אני האיש הרע של כולבוטק!“

ביום השלישי שבו ביקש דניאל פאר מעם-ישראל לכבות את האור, הצאתי מבעד לחלוני ולתדהמתי כבו כל האורות כאחד. אחר-כך היה העניין עם הכינמת — נאלצתי להשקיע 300 שקל טבין ותקילין במישוחות למיניהן כדי להשתתף כמו כולם במיבצע חפוף. הכוח העצום שיש לתוכנית כולבוטק אינו מוטל בספק. פניתי לרפי גינת, מפיק התוכנית, ושאלתי אותו:

● **אוך אתה מרגיש כשאתה אומר לעם ישראל מה לעשות והעם ממלא אחרי ההוראות?**

אם הייתי מחליט להגיד לעם ישראל: עכשו כל הבעלים לקום מהכסא ולהכניס סטירה לנשים שלהם, אני לא בטוח שהם היו עושים את זה כאיש אחד. יש פרופורציות גם להפגנת-כוח. אין ספק שהעובדה שכולם כיבו את האור ושכולם חפפו את הראש זו הפגנת-כוח אדירה. אך הפגנה כזו יכולה לצאת אל הפועל רק אם היא משרתת את האינטרס של הצופה. יושב לו קריין בתוך הקופסה, אומר לך להזיז ת'תחת, לכבות את האור, לחסוף את הראש. אחרי הכל אתה לא מכיר את האיש, ועושה מה שהוא אומר לך וזה יכול קצת להבהיל. אבל לעולם לא הייתי אומר לצופה לעשות משהו סתם לפי קרייזה שלי. אם הייתי מנסה להורות על עשיית מעשה פרובוקטיבי לא הייתי מצליח.

● **ההצדקה של כיבוי האור ומיבצע חפוף הפתיעי אותך?**

לא כל בר-דעת ברשות-השידור יודע, שכולבוטק היא התוכנית היחידה היכולה להזיז משהו! היא השלאגר של המדינה! יש לנו 96% צפייה.

● **אתה בעצם עומד מאחרי הקדעים של „כולבוטק“, האיש ברחוב מזהה את התוכנית עם דניאל פאר. אתה לא מתוסכל?**

ככה זה בטלוויזיה. המפיק, הכתבים והתחקירנים עור שים את כל העבודה והמגיש זוכה בתהילה. יצאתי מזמן מהתיסכולים שלי, אך בניגוד למפיקים אחרים אני מאמין שיש מקום למעורבות שלי על המסך. אני משתתף בדיונים פרובוקטיביים. דני הוא איש טוב. הוא לא מסוגל להיות רע. אני האיש הרע של כולבוטק.



יוסף לפיד:

„לא יעמידו אותי לפני עובדות קיימות!“

מנכ"ל רשות-השידור, יוסף („טומי“) לפיד, נמצא כל שבוע בחדשות. בשבוע שעבר הוא היה בחדשות כאשר דרש מהבימאי יגאל בורשטיין להוציא שלושה מישפטים מדבריו של הפרופסור ישעיהו לייבוביץ, ב"סירטו „פרופסור לייבוביץ במעלות“ (ראה יומן אישי). בסוף השבוע הוא היה בחדשות כאשר פסל כתבה על עזה, שהכין רפיק חלבי ליומן השבוע. שאלתי את יוסף לפיד:

● **מדוע לא אישרת את הסרט עז הפרו כסור לייבוביץ' להקרנה?**

המצחיק הוא שאני את הסרט אישרתי, על-דעתם של מנהל הטלוויזיה ומנהלת התוכניות. בסך-הכל ביקשנו להוציא שלושה קטעים. רק עיתונות שיקרית ורודפת סנסציות יכולה להאשים אותי כאילו פסלתי את הסרט להקרנה. אם היית מראיינת אותי ואורי אבנרי היה דורש ממך להוציא שלושה מישפטים מהראיון גם היו עושים מזה כזה עניין גדול? הסרט אושר לשידור והוא ישודר בלי הקטעים.

● **איך קטעים?**

יש קטע אחד, שבו מכנה לייבוביץ' את הכותל בשם „דיסקו כותל“. רשות-השידור מנועה, על-פי החוק, מלפגוע ברגשות דתיים. הקטע השני מתייחס לגולדה מאיר: לייבוביץ' מכנה את גולדה מירשעת זקנה. לא ייתכן שיפגעו בצורה גסה בזיכרה של אשה גדולה. הקטע השלישי מתייחס לבר-גוריון ולייבוביץ' אומר: „לא פגשתי בחיי אדם ששנא את היהדות כמו בר-גוריון“. מכיוון שהוצאנו קטעים הנוגעים לגולדה ובר-גוריון, אין חשש שהצנזורה היא מטעם הממשלה. הטלוויזיה היא ממלכתית ואינה עומדת לרשותו של אדם הרוצה להטח עלבונות בגדולי האומה.

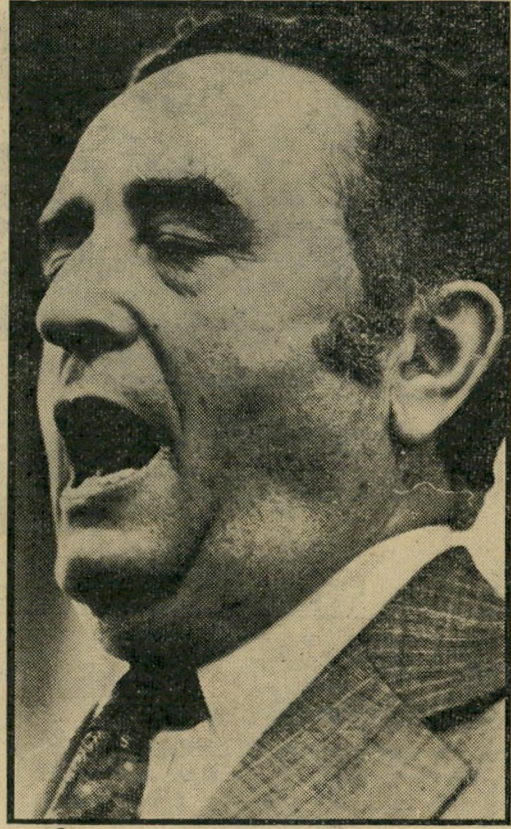
לגבי טענתו של לייבוביץ' כאילו לא נותנים לו להביע את דעותיו — אילולא רציתי לתת לו אפשרות להביע את דעותיו, לא הייתי מאשר את הסרט מלכתחילה. הסרט ישודר ללא שלושת המישפטים.

● **למרות התנגדותו של הבימאי יגאל בורשטיין?**

אני לא זקוק להסכמתו של בורשטיין. הוא עשה לעצמו ריקלאמה וזוהי. אני רואה בזה רדיפת-פירסומת זולה.

● **מר לפיד, מדוע פסרת את כתבתו של רפיק חלבי על עזה?**

לא פסלתי את הכתבה. אפילו לא ראיתי אותה. אני ומנהל הטלוויזיה אישרנו ביום הרביעי את תוכן יומן השבוע, ואז החליטו בדרג נמוך לשנות את היומן. רק שכחו לדווח לי או לשאול את דעתי. לי לא משנה אם זו עזה או היקב בראשון-לציון. אותי לא מעמידים לפני עובדה!



מנחם סבידור:

„תנו צ'אנס לדו-קיום בשלום!“

יושבי-ראש-הכנסת מנחם סבידור הפתיע רבים כאשר בהרצאה שנשא במועדון רוטרי בנצרת, הביע דעות, שעוררו הדים רבים הן בקרב העיתונאים והן בקרב חבריו בליכוד. הוא תקף את הממשלה על יחסה לציבור הערבי, ובין השאר אמר גם שיש להחזיר לפלי-טיים את צלם-האלוהים. שאלתי את מנחם סבידור:

● **מתי שינית את דעתך ביחס לערבים?**

דעתי לא שונתה. דיעה זו היתה נחלתי מאז ומתמיד. לדעתי צריך לעודד את האוטונומיה. יתרה מזאת, ערביי ישראל צריכים לעודד את אחיהם המשטחים לקבל את האוטונומיה. צריך לתת צ'אנס ליחסים בין ערבים ויהודים, כי הצ'אנס הוא הגשר לפיתרון מלא.

● **מדוע, אפיכך, לא אמרת זאת קודם?**

אמרתי זאת כמה פעמים בפורומים בינלאומיים. תמיד האמנתי בדו-קיום. הרי היהודים והערבים יצטרכו להיות זה בצד זה תמיד. לכן צריך לעשות כל מאמץ כדי להגיע להבנה בין שני העמים.